

Szécsi Mária

Szegények bábája

Egy bába emlékei, 1928-1956

TARTALOM, FÜLSZÖVEG, UTÓSZÓ

Tartalom

Bába? Szülésznő?

Tehénvásár

Feddés

A bába és a belgyógyász

Kegyes hazugság

Cigányoknál

Babona

A jószág az első!

A torzszülött

Bába-rigmus nagygazdáéknál

Mentőautóban

A halál

Anya, bába, kocsis

Az orvosok is meghallgattak!

Ikrek napja

A nagy szerelem

A harcok alatt is szültek

Ágyúdörgésben

Bába az "intézetben"

Utószó

Függelék

Fülszöveg

Ma már nem bábák, hanem szülésznők vannak. De én annak idején még bába voltam. A "bába" - az Új Magyar Lexikon szerint - "gonosz öregasszony, a magyar népmesékben szinte a boszorkánnyal azonos személy." A "szülésznő" - szintén a hivatkozott lexikon szerint - "a terhes, szülő- és gyermekágyas nő, vagy újszülött vizsgálatával, illetve ápolásával hivatásszerűen foglalkozó személy." Régen mi még "bábák" voltunk, de mi nem voltunk gonosz öregasszonyok. Minket tiszteltek, szerettek a faluban és "kedves bábanéni"-nek szólítottak. Mi nemcsak a terhes nők vizsgálatával és ápolásával foglalkoztunk, hanem szüléseket vezettünk le emberfeletti munkával, igen nehéz körülmények között, magányos tanyákon, orvostól, emberlakta környéktől távol. Néha teljesen egyedül harcoltunk az Életért.

Utószó

Van-e fontosabb dolog, mint az Élet? S lehet-e szebb hivatás, mint egy szülő nőnek segítségére lenni azokban az órákban, amikor gyermekét a világra hozza?

Mint képesített bábaasszony, Édesanyám - Szécsi Mária e hivatást gyakorolta a legnagyobb lelkiismeretességgel és önfeláldozással közel harminc esztendőn át.

Emlékezései hitelesen vallanak nemcsak szűkebben vett munkájáról, de a harmincas-negyvenes évek alföldi tanyavilágáról, az ott élő emberek küzdelmes életéről, szűkös életkörülményeiről.

"Soha nem féltem, csak siettem, nehogy elkéssek!" - írja a szerző azokra az alkalmakra utalva, amikor hóban, fagyban, úttalan utakon, nem ritkán vaksötét éjszakákon egyedül és gyalogosan sietett a távoli tanyákra, hogy jelenlétével és tudásával segítségére legyen a világot kínok között új élettel megajándékozó asszonyoknak.

De vajon félhet-e az aki az Élet, a Jövő megújulásának ünnepi pillanatainál bábáskodik?!

Édesanyám - már dédnagymamaként - 1984-ben, 84 éves korában, életét mindig mások szolgálatában töltve hunyt el. Ennek a könyvnek a megjelentetésével Neki kívántam emléket állítani.

Leánya - Mária

Budapest, 1998. április 10-én

[Szécsi Mária](#)
[Szegények bábája](#)
[Egy bába emlékei, 1928-1956](#)

A MEK-ben található kapcsolódó dokumentumok

[Krász Lilla: A bába történeti szerepváltozása a 18. századi Magyarországon](#)
<http://epa.oszk.hu/00400/00414/00012/pdf/>
[Raphael Johann Steidele: Magyar bábamesterség](#)
<http://mek.oszk.hu/03600/03620/>

Egyéb kapcsolódó dokumentumok

[Országos Bábaszövetség](#)
<http://www.babaszovetseg.hu>
[Déáky Zita: A bába a magyarországi népi társadalomban](#)
<http://www.vjrktf.hu/carus/honisme/ho000248.htm>